

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh — Angka Salapan

Kakawasaan, Kamulyaan, jeung Kasangsaraan

Jeff Pippenger

2026-05-06

Petrus aya di Panium (Caesarea Philippi), nya éta kira-kira genep atawa dalapan poé saméméh bagian tengah tina tilu kali Petrus, Yohanes, jeung Yakobus indit nyorangan jeung Yesus. Anu kahiji nyaéta pintonan kakawasaan Mantenna dina hudangna deui putri Yairus anu umurna dua welas taun; anu kadua nyaéta pintonan kamulyaan Mantenna di gunung transfigurasi; jeung anu katilu nyaéta Getsemani, pintonan kasangsaraan Mantenna. Di Panium dina pasal sabelas, Petrus diperenahkeun pas saméméh salib dina ayat genep welas. Gunung éta mangrupa titik tengah tina tilu lalampahan husus anu ngan diiluan ku tilu murid. Di gunung éta Rama sawarga ogé ngandika pikeun kadua kalina tina tilu kali; Rama ngandika dina baptisan, di gunung, tuluy pas saméméh salib. Petrus dua kali aya dina titik tengah tina tilu kajadian husus. Anjeunna ogé mangrupa titik tengah tina pasal sabelas nepi ka dua puluh dua dina Mateus.

Nu Diurapi di Asur Dina kitab-kitab para nabi Ibrani, “Asur” remen dipaké minangka lambang kenabian pikeun hiji kakawasaan dunya ahir anu utamina dikedalkeun ku dominasi politik, kamulyaan militér, jeung ngamangpaatkeun alat-alat manusa pikeun ngalaksanakeun tujuan ilahi bari sorangan henteu ngarti ka éta tujuan. Asur henteu ngawakilan saukur hiji bangsa baheula hungkul, tapi hiji pola sombong kakaisaran, panghukuman, jeung kakawasaan anu dipasrahkeun ku Allah pikeun hiji mangsa, tuluy saterusna dipariksa sarta diruntuhkeun ku Anjeunna. Ku kituna, “nu diurapi di Asur” henteu ngandung harti yén Asur téh satia atawa bener, tapi yén Allah, dina kadaulatan-Na, tiasa ngurapi, ngutus, atawa ngamangpaatkeun sanajan hiji kakawasaan pagan pikeun nyumponan putusan-Na. Ieu kudu dibaca saluyu jeung Yesaya 10. Di dinya, PANGERAN nyebut Asur “tongkat amarah Kami” (Yesaya 10:5), hartina Asur dijadikeun alat pikeun ngajalankeun panghukuman ka hiji umat anu mbalelo. Tapi éta petikan anu sarua negeskeun yén raja Asur henteu boga niat kitu: “Sabab manéhna henteu mikir kitu, jeung haténa henteu nganggap kitu” (Yesaya 10:7). Anjeunna ngagerak lain ku ta’at, tapi ku kareueus, ambisi, jeung kahayang pikeun “ngaleungitkeun bangsa-bangsa teu saeutik” (Yesaya 10:7). Ku kituna, Asur téh sakaligus diangkat jeung disabit hukuman: diangkat pikeun hiji pancén, sarta disabit hukuman ku sabab kasombongan haténa. Ieu nganyatakeun hiji prinsip anu penting: dipaké ku Allah henteu sarua jeung dipiampih ku

Allah. Pola anu sarua nembongan dina Yesaya 45:1, tempat Kores, saurang pangawasa kahir, disebut “anu diurapi ku Mantenna.” Ieu lain alatan Kores aya dina perjangjian atawa bener dina dirina sorangan, tapi ku sabab Allah geus misahkeun anjeunna pikeun hiji fungsi sajarah anu tangtu—nyaéta ngagulingkeun karajaan-karajaan, ngabébaskeun umat Yahudi anu dibuangan, sarta ngawangun deui Yerusalem. Ku kituna, pangurapan dina harti nubuatan teu salawasna nunjuk kana kasucian moral; remen éta nunjuk kana pamasrahan ilahi pikeun hiji pancén. Dina harti ieu, hiji kakawasaan tiasa “diurapi” pikeun ngalaksanakeun hiji kalungguhan dina drama sajarah panebusan tanpa jadi adil sacara rohani. Nalika kerangka ieu dilarapkeun ka “Asur” dina harti tipologis atawa ahir jaman, maksudna téh lain yén kakawasaan dunya ahir éta soleh, dipinuhan ku Ruh Allah, atawa aya dina kahadean kana kasalametan. Sabalikna, maksudna yén kakawasaan éta bakal dipasih amanat, diwatesan, jeung diidinan pikeun hiji pagawean anu pasti dina tatanan ilahi. Bisa waé éta ngalakukeun panghukuman, ngurbankeun susunan-susunan anu palsu, nyepengan pecut ka bangsa-bangsa, atawa ngaguncangkeun sistem dunya demi ngamungkinkeun kajadian-kajadian salajengna anu geus diputuskeun ku Allah. Tapi justru ku sabab kakawasaan éta migawé dina kareueus, paksaan, jeung ngagungkeun diri, éta kakawasaan ogé bakal neundeun hukumanana sorangan. Sakumaha PANGERAN nyebutkeun ngeunaan Asur, “Lamun PANGERAN geus ngarengsekeun sakabéh pagawéan-Na di Gunung Sion jeung di Yerusalem, Mantenna bakal ngahukum buah tina hate raja Asur anu sombong” (tingali Yesaya 10:12). Jadi, ungkara “nu diurapi di Asur” ngajaga dua bebeneran babarengan. Kahiji, Allah téh daulat sanajan ka bangsa-bangsa anu jahat, jeung Mantenna tiasa nandaan hiji kakawasaan pikeun hiji pagawean sajarah tanpa mere kasucian kana motif-motifna. Kadua, euweuh alat anu dipaké ku pangadilan ilahi luput tina pangadilan ilahi lamun éta alat ngagedékeun dirina sorangan ngalawan Allah. Ieu nyegah dua kasalahan anu sarua bahayana: nyangka yén hiji kakawasaan téh dipikanyaah ku Allah ngan saukur ku sabab keur dipaké ku Anjeunna, atawa nyangka yén Allah henteu bisa ngamangpaatkeun hiji kakawasaan anu jahat pisan pikeun nyumponan kersa-Na. Para nabi netepkeun duanana hal éta. Allah ngatur sajarah kalayan mutlak. Mantenna ngangkat karajaan-karajaan, méré amanat ka maranéhna, maké maranéhna, sarta ngaruntuhkeun maranéhna. Ku kituna, “Asur” tiasa “diurapi” tanpa jadi bener, sarta tiasa dipilih pikeun hiji musim tanpa jadi disalametkeun.

Gunung éta sumping saméméh asupna anu pinuh ku kameunangan, anu dimimitian ku kalepasan kalde pikeun mawa kurban ka Yerusalem, sakumaha kalde Ibrahim mawa kai pikeun kurban di Moriah, situs kuna Bait Allah di Yerusalem. Pesta tarompet dina runtuyan Imamat dua puluh tilu nandaan kalepasan kalde éta, ku kituna pangalaman gunung transfigurasi miheulaan asupna anu pinuh ku kameunangan, sahingga nempatkeun Petrus dina sajarah tilu puluh poé dina Imamat dua puluh tilu anu sajajar jeung usum Pentakosta. Dina tilu puluh poé éta Bait Allah (ujian tengah) ditimpakeun ka para calon pikeun kaasup di antara dalapan puluh imam anu gagah. Dina kasaksian ngeunaan panalaworan Raja Uzia di tempat suci, dalapan puluh imam éta diidentifikasi salaku anu gagah, ku kituna méré isyarat yén aya imam-imam anu henteu milu.

Sarta Imam Azarya asup nyusul anjeunna, jeung babarengan jeung anjeunna aya dalapan puluh imam PANGERAN, jalma-jalma anu gagah berani. Maranéhna ngalawan Raja Uzia, sarta ngadawuh ka anjeunna, “Lain bagian anjeun, Uzia, pikeun ngaduruk menyan ka PANGERAN, tapi bagian para imam, putra-putra Harun, anu geus disucikeun pikeun ngaduruk menyan. Kaluarlah ti tempat suci; sabab anjeun geus ngalanggar; jeung ieu moal jadi kahormatan pikeun anjeun ti PANGERAN Allah.” 2 Tawarikh 26:17, 18.

Para imam gagah berani nyaéta jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat.

Ieu teh jalma-jalma anu henteu kacemar ku awéwé; sabab maranéhna parawan. Ieu téh jalma-jalma anu nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi buah pangheulana pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Wahyu 14:4.

Singa tina kaum Yuda mingpin umat-Na asup ka Tempat Maha Suci sarta ngajadikeun maranéhna neutep kana peti perjangjian, sarta nimbang-nimbang Imam Agung anu aya di dinya ngalayanan dina padamelan panungtung-Na pikeun mupus dosa. Petrus dihudangkeun deui dina 31 Désémber 2023 teras nyanghareupan ujian pondasi ngeunaan peran Roma dina ngadegkeun visi éksternal tina nuuat. Saterusna, ujian kadua ngeunaan Bait Suci sumping ka Petrus, sarta di dinya visi ngeunaan garis internal digambarkeun dina visi kaca tingal dina Daniel pasal sapuluh.

Pétrus geus mungkir ka Pangéranna dina tanggal 18 Juli 2020, sarta anjeunna ngalakukeunana tilu kali.

“Tilu kali Petrus geus sacara kabuka mungkir ka Gustina, sarta tilu kali Yesus narik ti anjeunna pangakuan ngeunaan kanyaah jeung kasatiaanna, bari nandeskeun éta patalékan anu seukeut, kawas panah nu boga cucuk kana haténa anu geus tatu. Di hareupeun murid-murid anu geus ngariung, Yesus nganyatakeun jerona tobat Petrus, sarta mintonkeun kumaha saéstuna geus direndahkeun murid anu baheula sok ngahuleng ku gumedéna.” *The Desire of Ages*, 812.

Petrus ngalambangkeun dua golongan nu nyembah.

Pikeun unggal golongan anu dilambangkeun ku urang Parisi jeung ku juru mulung pajeg aya hiji pangajaran dina sajarah rasul Petrus. Dina mangsa awal muridna, Petrus nganggap dirina kuat. Saperti urang Parisi, dina panilikanana sorangan anjeunna “henteu sarua jeung

jalma-jalma lianna.” Nalika Kristus, dina peuting saméméh Anjeunna dihianat, maparin béwara ka murid-murid-Na, “Aranjeun kabéh bakal kaganggu ku sabab Kami peuting ieu,” Petrus kalayan yakin nyatakeun, “Sanaos kabéh bakal kaganggu, kuring mah moal.” Markus 14:27, 29. Petrus henteu nyaho kana bahaya dirina sorangan. Kapercayaan kana diri nyasabkeun anjeunna. Anjeunna ngira dirina sanggup nangtung ngalawan panggoda; tapi dina sababaraha jam anu pondok ujian téh datang, sarta kalayan laknat jeung sumpah anjeunna mungkir ka Pangéran-Na.” Christ’s Object Lessons, 152.

Jurukumpul pajeg éta mulang ka imahna bari geus dibenerkeun.

“Urang Farisi jeung urang pemungut cuké ngagambarkeun dua golongan gedé anu ngabagi jalma-jalma anu datang pikeun nyembah ka Allah. Dua wawakil maranéhna anu pangheulana kapanggih dina dua anak kahiji anu dilahirkeun ka dunya.” Christ’s Object Lessons, 152.

Abel jeung pangumbara cukai téh mangrupikeun lambang pangbeneran ku iman.

Ari nu mulung pajeg, nangtung ti kajauhan, henteu wani ngangkat panonna ka sawarga oge, tapi nepak dadana bari pok, Nun Gusti, mugi karunya ka abdi, hiji jelema dosa. Kami nyarita ka maraneh, ieu jelema mulang ka imahna geus dibenerkeun, lain nu hiji deui; sabab sing saha anu ngagungkeun dirina sorangan bakal direndahkeun; ari sing saha anu ngarendahkeun dirina sorangan bakal diangkat. Lukas 18:13, 14.

Warta taun 1888 dibarengan ku turunna malaikat tina Wahyu dalapan welas.

“Gusti dina welas asih-Na nu ageng ngutus hiji amanat anu kacida mulya ka umat-Na ngaliwatan Para Sesepuh Waggoner jeung Jones. Amanat ieu dimaksudkeun pikeun ngawanohkeun ka dunya kalayan leuwih écés Jurusalamet anu diangkat luhur, kurban pikeun dosa-dosa saalam dunya. Ieu nandeskeun pembeneran ku iman ka nu jadi Pananggung; ieu ngondang jalma-jalma supaya narima kabeneran Kristus, anu dinyatakeun dina kataatan kana sakabéh parentah-parentah Allah. Loba anu geus leungit paningal kana Yesus. Maranéhna peryogi sangkan panonna diarahkan ka Pribadi-Na nu ilahi, kana jasa-jasa-Na, jeung kana kanyaah-Na anu teu robah ka kulawarga manusa. Sagala kawasa geus dipasrahkeun kana panangan-Na, supaya Anjeunna tiasa ngabagikeun kurnia-kurnia anu beunghar ka manusa, maparin karunia anu taya bandingna, nyaéta kabeneran-Na sorangan, ka jalmi manusa anu teu daya. Ieu lah amanat anu diparentahkeun ku Allah pikeun ditepikeun ka dunya. Ieu téh amanat malaikat katilu, anu kudu diproklamasikeun ku sora tarik, sarta dibarengan ku pencuran Roh-Na dina ukuran anu gedé.” Testimonies to Ministers, 91.

Pesen ka Laodikea

“Warta anu dipasihkeun ka urang ku A. T. Jones jeung E. J. Waggoner téh nyaéta warta Allah ka garéja Laodikea, jeung cilaka pikeun saha waé anu ngaku percaya kana kayaktian, tapi henteu ngagambarkeun ka batur cahaya-cahaya anu dipasihkeun ku Allah.” The 1888 Materials, 1053.

Pesen Hujan Ahir

“Hujan panungtung baris tumiba ka umat Allah. Hiji malaikat anu kawasa baris turun ti sawarga, sarta sakuliah bumi baris dipapag ku kamulyaan anjeunna.” Review and Herald, 21 April 1891.

Kota New York jeung 9/11

“Naha geus datang kecap yén kuring geus nyatakeun yén New York kudu disapu ku gelombang pasang anu dahsyat? Ieu can kungsi ku kuring diucapkeun. Kuring geus nyebutkeun, nalika kuring ningali gedong-gedong jangkung keur diwangun di dinya, lanté demi lanté, ‘Kumaha pikareueuseunna kajadian-kajadian anu bakal lumangsung nalika Gusti ngadeg pikeun ngageolkeun bumi kalayan kacida hebatna! Harita kecap-kecap dina Wahyu 18:1–3 bakal kacumponan.’ Sakabéh pasal dalapan welas tina Wahyu téh mangrupa pangéling-ngéling ngeunaan naon anu bakal datang ka bumi. Tapi kuring teu boga pituduh husus ngeunaan naon anu bakal datang ka New York, iwal ti yén kuring terang yén dina hiji poé gedong-gedong jangkung di dinya bakal diruntuhkeun ku diputer jeung dibalikeunana kakawasaan Allah. Tina pituduh anu dipasihkeun ka kuring, kuring terang yén karuksakan aya di dunya. Hiji kecap ti Gusti, hiji sentuhan tina kakawasaan-Na anu maha kawasa, sarta wangunan-wangunan raksasa ieu bakal rubuh. Kajadian-kajadian bakal lumangsung anu kacida pikasieuneunna nepi ka urang teu sanggup ngabayangkeunana.” Review and Herald, 5 Juli 1906.

Petrus, si pamungut cuké, ngawakilan hiji jiwa anu dibenerkeun ku iman, sarta kabeneran ku iman téh nya éta amanat malaikat katilu; ieu téh amanat Laodikia anu sumping dina 9/11, nalika gedong-gedong agung di New York rubuh sarta Wahyu 18:1–3 kaeusi. Tuluy hujan ahir mimiti nyiprat, sarta pemasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung. Dina tungtung mangsa pemasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu éta, malaikat dina Wahyu dalapan welas lungsur salaku Mikail, panghulu malaikat, sarta ngahirupkeun deui Petrus ku tilu ujian. Ujian kahiji dimimitian dina 31 Désémber 2023, sarta ngawakilan bebeneran dasar yén Roma téh kakawasaan dina ayat opat welas tina Daniel sabelas anu netepkeun éta titingalian. Titingalian éta nya éta titingalian chazon, anu ngawakilan garis nubuat lahiriah, anu ceuk Suleman téh hirup atawa pati.

Di tempat euweuh titingalian [chazon], umat binasa; ari anu ngajaga hukum, bagja manéhna. Siloka 29:18.

Ujian kadua Petrus nyaéta ujian Bait Suci anu nungtut asup ka Rohangan Maha Suci ku iman, sakumaha ditémbongkeun ku Sister White dina paningalian-paningaianana anu kahiji. Di dinya anjeunna ningali parentah Sabat poe katujuh caang ngagenclang luhureun salapan parentah anu séjén. Éta doktrin dina bubukana pangadilan ngagambarkeun doktrin inkarnasi anu caang ngagenclang luhureun doktrin-doktrin nubuat anu séjén dina mangsa poé-pocé panungtungan, nalika panutupan pangadilan. Inkarnasi Kristus anu Ilahi, anu nyandak kana diri-Na sorangan daging ragrag anu pinuh ku dosa, sanajan Anjeunna henteu terang dosa, diwakilan dina rupa-rupa gambaran. Anu pangutamana nyaéta doktrin tujuh kali. Doktrin tujuh kali éta nyaéta alfa tina papanggihan-papanggihan nubuat Miller, sarta éta ogé doktrin dina taun 1856 anu ngawakilan doktrin omega tina sajarah Millerite, nalika Adventisme Philadelphia Millerite mbarontak salila

tujuh taun sarta jadi garéja Advent Poé Katujuh Laodikia dina taun 1863.

Dua iteuk dina Yehezkiel tilu puluh tujuh ngalambangkeun dua hukuman 2.520 taun ka karajaan kalér jeung karajaan kidul. Karajaan kalér ngalambangkeun daging manusa, sedengkeun karajaan kidul ngalambangkeun pikiran anu dirarancang supaya ngahiji jeung pikiran Kristus; ku kituna, Kaallahan bakal ngahiji jeung kamanusaan. Éta téh doktrin inkarnasi dina gambaran anu disederhanakeun. Tujuh mangsa éta nyaéta alfa jeung omega tina sajarah Millerit, sarta ku sabab éta ngalambangkeun inkarnasi, éta ogé mangrupa omega tina sajarah Advent Hari Katujuh dina patalina jeung doktrin Sabat alfa dina taun 1844. Nu hiji téh tanda Sabat poé katujuh, jeung nu séjén téh tanda Sabat taun katujuh.

Ngaran Petrus dirobah di Panium, anu mangrupa léngkah kadua pikeun perlambangan Ibrahim ngeunaan perjangjian kahiji jeung umat pilihan, sarta Petrus jadi wakil tina perjangjian panungtungan jeung umat pilihan dina léngkah kadua na. Ieu téh léngkah kadua dina runtuyan pasal sabelas nepi ka dua puluh dua, sarta ieu téh anu kadua tina tilu kali Petrus, Yakobus, jeung Yohanes indit babarengan jeung Yesus ngajauhan murid-murid séjén, jeung anu kadua tina tilu kali Rama sawarga nyarios. Garis Nero réngsé dina titik tengah antara perang Raphia jeung Panium, sabab éta sajarah jeung dua kurun séjénna masing-masing 250 taun anu dimimitian dina 457 SM jeung 1776. 457 SM réngsé dina 207 SM, sarta 1776 réngsé dina 2026. Petrus aya dina 207 SM, 2026, 313, jeung ujian Bait Allah anu miheulaan anu katilu sarta ujian pamungkas tina ngaleupaskeun kalde, anu dilambangkeun minangka pesta tarompét.

Ujian Petrus nyaéta nuturkeun Kristus asup ka Tempat Anu Pangsucina, sarta padamelanana nyaéta ngabenerkeun tuluy ngumumkeun amanat anu geus dibenerkeun ngeunaan bal-balan seuneu di Nashville. Amanat Petrus ngeunaan bal-balan seuneu di Nashville téh nyaéta amanat Pentakosta anu mimiti dipidangkeun di rohangan luhur, sarta satuluyna di Bait Allah. Anjeunna nepikeun amanatna ku ngaidéntifikasi bal-balan seuneu di Nashville, jeung kagenapan perang Raphia, babarengan jeung perang Panium, anu jadi perang Actium dina hukum Minggu dina ayat genep belas. Hukum Minggu dina ayat genep belas ogé nyaéta hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji jeung dina ayat dua puluh dua. Tilu ayat éta ogé saluyu jeung ayat tilu puluh hiji, tempat kapausan nyekel kakawasaan dina taun 538 sarta netepkeun hiji hukum Minggu dina Konsili katilu Orléans. Ayat-ayat anu ngantarkeun ka ayat tilu puluh hiji ngaidéntifikasi pananda-pananda jalan anu ngantarkeun kana hukum Minggu taun 538 sarta ngajadikeun perlambang sajarah anu miheulaan hukum Minggu anu baris geura datang.

Sabab kapal-kapal ti Kittim bakal datang ngalawan anjeunna; ku sabab éta anjeunna bakal susah hate, tuluy mulang, sarta ngabogaan amarah ngalawan perjangjian anu suci; kitu kénéh anu bakal dilakukeunna; anjeunna malah bakal mulang deui, sarta silih paham jeung jalma-jalma anu ninggalkeun perjangjian anu suci. Jeung pasukan-pasukan bakal nangtung di pihakna, sarta maranéhna bakal ngotoran tempat suci benteng, sarta bakal ngaleungitkeun kurban sapopoé, sarta maranéhna bakal nempatkeun kajijikeun anu nyababkeun karuksakan. Daniel 11:30, 31.

“kapal-kapal ti Chittim” ngawakilan bangsa Vandal, anu ogé digambarkeun minangka tarompét kadua dina Wahyu pasal dalapan. Runtagna Roma sacara bertahap mimiti dina taun 330, nalika

Konstantinus ngabagi karajaan jadi bagian wétan jeung kulon. Sanggeus éta anjeunna deuih ngabagikeunana ka tilu putrana. Kakaisaran Romawi anu geus teu kaéléhkeun ti saprak perang Actium harita kabagi jadi dua bagian, tuluy tilu bagian; saterusna, opat tarompét anu kahiji dina Wahyu dalapan ngagambarkeun serangan musuh-musuh anu mawa Roma kulon ka tungtungna dina taun 476. Roma Wétan di Konstantinopel neruskeun ayana nepi ka ahir tarompét kalima jeung awal tarompét kagenep, anu ogé mangrupa cilaka kahiji jeung kadua. Nubuat waktu saratus lima puluh taun tina cilaka kahiji réngsé dina tanggal anu sarua nalika nubuat waktu cilaka kadua mimiti. Tanggal éta nyaéta ragnagna Konstantinopel ka bangsa Turki Ottoman dina taun 1453.

Babul ragnagna dina hiji peuting; meureun anjeun bakal ngajawab yén Kores heula kudu ngalihkeun walungan, sarta éta merlukeun hiji jangka waktu, tapi ragnagna Babul lumangsung dina hiji peuting; ari ragnagna Roma ngawengku 1123 taun. Taun-taun éta ngandung waymark-waymark nubuat anu husus anu ngajelaskeun karuksakan bertahap Roma Kakaisaran, sarta Roma kafir kakaisaran éta jadi tipe Amérika Sarikat dina padamelanana nempatkeun kapausan dina tahta salaku karajaan kalima dina nubuat Alkitab dina taun 538. Kapausan diteundeun dina tahta dina hukum Minggu dina ayat genep welas tina Daniel sabelas. Waymark-waymark anu jadi tipe padamelan Amérika Sarikat diwakilan dina waymark-waymark karuksakan bertahap Roma kafir.

Kapal-kapal ti Chittim ngalambangkeun musibah kauangan pikeun Roma, sabab armada laut bangsa Vandal mawa karuksakan ka jalur-jalur pelayaran di Laut Tengah. Dina poé-poé panungtungan, Islam digambarkeun minangka musibah kauangan pikeun raja-raja di bumi. Bangsa Vandal jeung kapal-kapalna téh mangrupa kakawasaan tarompét kadua, sarta tilu cilaka téh nyaéta kakawasaan-kakawasaan tarompét Islam. Nu kahiji nyaéta Arabia, nu kadua Turki, sarta nu katilu téh saalam dunya.

Kapal-kapal téh mangrupa lambang kakawasaan ékonomi, sarta dina Kitab Suci kapal-kapal Kittim nyaéta lambang pangutamana tina kakawasaan ékonomi. Kapal-kapal éta dipaéhan ku angin wetan anu bendu di tengah laut, sarta dina Kitab Suci Islam téh nyaéta anak-anak wetan. Nalika Islam kacatet dina runtuyan kajadian nubuat, éta ngahasilkeun krisis ékonomi. Islam dilambangkeun ku Bileam minangka kalde, anu mangrupa kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “jelema liar” dina pangwanoh munggaran ngeunaan Ismael dina Kitab Suci. Ismael nyaéta bapa Islam dina tingkat nubuat, lain mungkir yén Ibrahim téh bapa Ismael, nanging dua belas kaom Ismael jadi dipikawanoh minangka anak-anak wetan dina Kitab Suci.

Dina poé-poé panungtungan, Balaam, lambang Amérika Sarikat salaku nabi palsu, neunggeul kalde-na tilu kali, ngagambarkeun tilu hanteman Islam. 9/11 éta hanteman kahiji tina éta hanteman-hanteman sarta nandaan datangna malaikat nu nyéépél, anu naék ti wétan dina mangsa angin wétan nu kasar tina papaséaan. Hanteman kadua Islam téh rangkep dua, sabab léngkah kadua nandaan panggandaan. Dina 7 Oktober 2023 Islam teu disangka-sangka neunggeul Israél literal, sarta nalika Nashville, Tennessee, teu disangka-sangka dihantem ku Islam, Israél rohani bakal geus katohyan ku hanteman. Dina carita Balaam, waymark kadua aya di antara dua kebon anggur, sarta dua kebon anggur milik Gusti Nu Kawasa téh nyaéta Israél literal baheula jeung Amérika Sarikat, Israél rohani modéren. Waymark katilu Balaam nyaéta nalika kalde éta nyarita; sarta lambang

nyarita nu nandaan ahir mangsa panyéépélan saratus opat puluh opat rébu, nu dimimitian dina 9/11, nyaéta hukum Minggu, nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga. Getering bumi anu gedé dina Wahyu sabelas nyaéta hukum Minggu éta, tempat cilaka katilu datang gancang, tempat Amérika Sarikat, kalde, jeung Zakaria nyarita.

Bapa Yohanes Pembaptis téh kaasup kana giliran ka dalapan tina dua puluh opat golongan imam anu diadegkeun ku Daud pikeun ngawula di Bait Allah. Zakaria, imam éta, dipaéhan ku kabisuan lantaran teu percaya nepi ka kalahiran putrana, Yohanes, sarta jadi lambang angka dalapan, (lambang kaimaman). Dina waktu hukum Minggu, generasi imam anu pamungkas, anu dilambangkeun ku Yohanes Pembaptis, bakal nyarita sakumaha anu dilambangkeun ku bapana, nyaéta Zakaria. Kristus ngaidentifikasi Yohanes minangka Élia, sarta amanat Élia dina poé-poé pamungkas dilambangkeun ku hubungan bapa jeung anak, saperti Zakaria jeung Yohanes. Yohanes dipralambangkeun ku Yermia anu kungsi dibéjaan yén lamun manéhna daék mulang, manéhna bakal jadi sungut Allah.

Yermia keur ngalalakonkeun kasedih lantaran kuciwa anu kahiji dina 18 Juli 2020, sarta lamun manéhna mulang, manéhna bakal jadi sungut Allah dina mangsa hukum Minggu, nalika manéhna nepikeun pesen nubuat Habakuk, anu kungsi lila ngadagoan, tapi baris “nyarita” dina ahirna. Yermia, ku kituna Yohanes, sarta ku kituna Pétrus, kudu nyarita pesen Habakuk dina titik nalika kalde Islam nyarita, jeung nalika Amérika Sarikat nyarita kawas naga.

Petrus di Kaisarea Filipi, nyaéta Panium, aya dina hiji mangsa waktu anu miheulaan waymark “gunung” anu kudu dituturkeun ku asupna anu pinuh ku kameunangan, anu ngarah ka salib, atawa hukum Minggu. Mangsa waktu éta diwakilan ku perang Panium, anu réngsé ku kameunangan pikeun paus jeung kakawasaan wakilna, nyaéta Amérika Sarikat. Panium téh anu katilu tina tilu perang proksi, anu kahijina dipungkas di témbok Berlin dina taun 1989, jeung anu pamungkas atawa anu katilu dipungkas dina diruntuhkeunana “témbok” pamisahan antara garéja jeung nagara. Taun 1989 nandaan puncak hiji perang proksi anu disebut “perang tiis” anu geus dimimitian dina ahir Perang Dunya Kadua, sarta Panium ngawakilan hiji perang tiis anu réngsé dina Perang Dunya Katilu anu diwakilan ku perang Actium. Di tengah waymark kahiji jeung katilu tina tilu perang proksi aya perang literal di Ukraina, anu diwakilan ku perang Raphia dina ayat sabelas jeung dua belas.

Panium nyaéta perang tiis nu ngarah ka Perang Dunya katilu, sakumaha digambarkeun ku perang tiis nu réngsé dina waktu ahir dina taun 1989, sarta nu geus dimimitian dina ahir Perang Dunya kadua. Dina tanda-tanda waktu nu diwakilan ku ayat sapuluh jeung 1989, ayat sabelas jeung dua belas jeung Perang Ukraina nu dimimitian dina taun 2014, sarta ayat tilu belas nepi ka lima belas jeung perang tiis ayeuna antara MAGA-isme jeung globalisme, aya tilu présidén nu nandaan pakumpulan antara kapausan jeung Amérika Sarikat.

Ronald Reagan mangrupa hiji pakumpulan rusiah jeung Paus Yohanes Paulus II, hiji paus konservatif dina hal nubuat-nubuat Iblis ti Fatima sarta patali jeung sajarah nubuat ayat sapuluh. Kapersidenan Obama saluyu jeung sajarah peperangan Raphia dina ayat sabelas jeung dua belas. Dina mangsa kapersidenanana aya dua paus simbolis, sabab waymark kadua nandakeun aya

panggandaan. Dina waymark katilu tina ayat tilu belas nepi ka lima belas, paus téh nyaéta paus kahiji ti Amérika Serikat. Mimiti mah urang nganggap Paus Leo téh paus konservatif sakumaha ditipikeun ku Yohanes Paulus II, tapi nalika diterapkeun dina panerapan nubuat tina hiji panerapan tilu lapis, waymark katilu miboga ciri-ciri tina dua panggenepan kahiji, ku kituna Leo téh Yohanes Paulus II anu konservatif jeung anjeunna téh urut kapala Kantor Inkuisisi, Benediktus XVI, anu mundur demi paus woke Fransiskus dina mangsa jabatan Obama.

Perang proksi anu kahiji dilambangkeun ku hiji ayat, anu kadua ku dua ayat, jeung anu katilu ku tilu ayat. Perang tiis anu réngsé dina taun 1989 dimimitian dina ahir Perang Dunya kadua, sarta Perang Dunya katilu anu dilambangkeun ku patempuran Actium dimimitian dina ahir perang tiis anu dilambangkeun ku patempuran Panium. Tilu perang dunya, sakumaha ogé tilu perang proksi, diatur ku prinsip-prinsip anu patali jeung panerapan rangkep tilu tina nubuatan. Ahir Perang Dunya kadua ngamimitian hiji perang tiis anu réngsé ku présidén anu kadalapan ti Roosevelt dina taun 1945, nyaéta Reagan. Reagan dina waktu ahir taun 1989 ngamimitian runtuyan dalapan présidén anu ngarah ka Trump (anu kaasup ti antara anu tujuh). Perang tiisna Trump dimimitian dina taun 2015, nalika anjeunna ngumumkeun pencalonanana pikeun présidén sarta ngagerakkeun para globalis, dina minuhan Daniel pasal sabelas ayat dua. Perang tiis éta réngsé dina hukum Minggu, anu mangrupa patempuran Actium, halangan anu katilu pikeun Roma saméméh manéhna maréntah kalayan kakawasaan nu pangluhurna.

Roosevelt ngamimitian runtuyan dalapan présidén nepi ka Reagan, anu ngamimitian runtuyan dalapan présidén nepi ka Trump. Roosevelt nandaan Perang Dunya Kadua, pupus dina tanggal 12 April 1945, lajeng Truman janten présidén nalika perang di Éropa réngsé dina tanggal 8 Méi, sarta perang di Pasifik réngsé dina tanggal 2 Séptémber. Perang di Éropa lolobana mangrupa peperangan darat, sedengkeun perang di Pasifik mangrupa peperangan laut, sakumaha Panium ngagambarkeun peperangan darat jeung Actium ngagambarkeun peperangan laut. Anu kahiji ngagambarkeun anu pamungkas, sarta runtuyan dalapan présidén ditegakkan dina kasaksian Daniel sabelas, ayat dua jeung tilu, sarta ogé dina tatarucingan yén anu kadalapan téh asalna tina anu tujuh. Dina dua Kongrés Kontinéntal anu kahiji, dina awal sajarah sato bumi dina Wahyu tilu welas, aya tujuh mangsa kalungguhan présidén. Dina sajarah éta, George Washington diangkat jadi Panglima Tertinggi. Salaku présidén resmi anu kahiji, pangangkatan Washington dina Kongrés Kontinéntal Kadua ngalambangkeun Washington dina pisan awal salaku anu kadalapan tina tujuh présidén.

Présidén kahiji nyaéta nu kadalapan tina tujuh présidén kahiji, sarta présidén panungtung nyaéta nu kadalapan anu asalna tina tujuh éta. Imam Zakaria nyarita dina kalahiran Yohanes, nalika kalde nyarita, jeung nalika sato galak bumi nyarita. Di dinya ogé titingalian Habakuk nyarita. Kalahiran Yohanes, anu ngalambangkeun panji ti saratus opat puluh opat rébu dina hukum Minggu, nyaéta generasi panungtung Zakaria imam. Zakaria aya dina giliran kadalapan tina dua puluh opat giliran para imam. Dina hukum Minggu Zakaria (para imam) nyarita, nalika Islam (kalde) nyarita jeung Amérika Sarikat nyarita saperti naga. Dina waymark éta tatu maot kapausan jadi cageur sarta manéhna jadi nu kadalapan anu asalna tina tujuh. Trump ogé nyaéta nu kadalapan anu asalna tina tujuh, sarta nya anjeunna anu ngabentuk gambar sato galak anu diréngsékeun dina hukum Minggu.

Satuluyna kaimaman saratus opat puluh opat rébu jadi sungut Allah, sarta nyarita éta amanat dina sora tarik malaikat katilu. Kaimaman éta nyaéta garéja kadalapan anu asalna tina tujuh.

Roosevelt ngawitan dalapan présidén anu nungtun ka mangsa ahir dina taun 1989, sarta anjeunna nandaan peralihan ti perang dunya kadua kana perang tiis anu réngsé dina taun 1989. Présidén Truman ngagentos Roosevelt sarta maréntah nalika perang di darat jeung di laut anu ngawangun perang dunya kadua réngsé. Salaku présidén, Truman maréntah nalika Perserikatan Bangsa-Bangsa mimiti dina 24 Oktober 1945. Hubungan antara Roosevelt jeung Truman diteguhkeun ku taun 1945. Duanana téh présidén dina taun éta, sarta dina taun éta perang nu dua rupa, nyaéta perang dunya kadua, réngsé, Perserikatan Bangsa-Bangsa diadegkeun, sarta perang tiis dimimitian.

Dina taun 1989 ogé aya dua présidén, sarua saperti dina taun 1945; Ronald Reagan jeung George Bush nu kahiji. Reagan mungkas perang tiis, sarta George Bush nu kahiji ngumumkeun yén anjeunna, anu pangutamana jeung utamana, téh saurang globalis nalika anjeunna nyarios ka Majelis Umum PBB nu “kaopat puluh lima” dina tanggal 1 Oktober 1990, di dinya anjeunna nyarita ngeunaan ngawangun hiji “tatanan dunya anyar.” Dina biantarana anjeunna nyatakeun, “Aya dina panangan urang pikeun ninggalkeun mesin-mesin poék ieu di tukangeun, di Jaman Poék, tempat sakuduna maranéhna aya, sarta maju terus pikeun nyampurnakeun hiji gerakan sajarah nu nuju kana hiji tatanan dunya anyar jeung hiji mangsa panjang katengtreman.”

Dina ieu biantara, Bush ngaitkeun éta konsép kana gawé bareng sanggeus Perang Tiis, Krisis Teluk (invasi Irak ka Kuwait), nguatkeun PBB, jeung hiji kemitraan anyar antarnagara nu dumasar kana kakawasaan hukum. Bush mimiti ngapopulérkeun ungkara “tatanan dunya anyar” sababaraha minggu saméméhna dina pidato tanggal 11 Séptémber 1990 ka sidang gabungan Kongrés.

Perhatikeun kanyataan yén Bush nempatkeun pidato PBB-na dina hiji kontéks anu di dinya anjeunna ngaidéntifikasi ahirna perang tiis anu anyar dina istilah “Jaman Poék.” Jaman Poék réngsé dina waktu ahir dina taun 1798, sarta Bush dina mangsa éta aya dina waktu ahir taun 1989. Perhatikeun yén dina kahiji kalina anjeunna ngarumuskeun ungkara “tatanan dunya anyar,” Islam keur ngagedurkeun amarah bangsa-bangsa, sarta éta pidato ditepikeun dina 9/11. Ti Roosevelt nepi ka Carter aya dalapan présidén, sarta ti Reagan nepi ka Trump aya dalapan présidén. Trump nyaéta présidén panungtungan sarta anjeunna ditipologikeun ku présidén kahiji, anu mangrupa nu kadalapan tina tujuh présidén kahiji.

Mangsa ahir dina taun 1798 nandakeun tatu maotna kapausan, sarta kapausan téh nya éta kakawasaan anu maréntah luhur para raja Éropa salila Jaman Poék. Dina Wahyu tujuh belas, hubungan éta digambarkeun minangka saurang palacuran anu nunggang, sarta maréntah luhur hiji sato galak. Dina taun 1798, pangrojong para raja Éropa dicabut, jeung sato galak éta maot. Dina taun 1799, paus maot dina pangasingan. Taun 1798 jeung 1799 ngawakilan mangsa ahir dina harti anu panglengkepna, sakumaha mangsa ahir dina jaman Kristus ditandaan ku kalahiran Yohanes Pembaptis, tuluy genep bulan sanggeusna kalahiran Kristus. Ucapan Bush dina taun 1990 ngagambarkeun Bush minangka anu kadua tina dua présidén anu nandaan mangsa ahir, sarta nandaan gerakan nuju globalisme, anu mangrupikeun kakawasaan naga. Simbolisme Bush nandaan hiji léngkah nuju hukum Minggu nalika Amérika Sarikat réngsé jadi karajaan kagenep

dina nubuat Alkitab ku nyarita saperti naga. Dina hukum Minggu, Amérika Sarikat jadi sora Perserikatan Bangsa-Bangsa. Dina kontéks éta pisan Islam keur nganyenyeri bangsa-bangsa ku amarah, sarta 9/11 ditandaan. Tanggal 11 Séptémber 1990, nalika Bush nu kahiji nyarios ngeunaan agenda globalisna ka Kongrés, anjeunna keur ngalambangkeun mangsa nalika Islam bakal deui nganyenyeri bangsa-bangsa dina 9/11 taun 2001, tapi harita présidénna bakal Bush nu pamungkas.

Roosevelt, anu kahiji tina dalapan présidén, nandaan ahirna Perang Dunya kadua dina taun 1945, sarta dituturkeun ku présidén salajengna anu muka jalan pikeun Perserikatan Bangsa-Bangsa. Reagan, anu kahiji tina dalapan présidén, nandaan ahirna perang tiis dina taun 1989, sarta dituturkeun ku présidén salajengna anu ngamajukeun Perserikatan Bangsa-Bangsa. Présidén panungtung tina dalapan présidén bakal mungkas hiji perang tiis anu dimimitian waktu anjeunna ngumumkeun niatna pikeun nyalon dina taun 2015, sarta ngamimitian Perang Dunya katilu. Anjeunna bakal ngalihkeun karajaan kagenep tina nubuat Alkitab kana kapala karajaan katujuh tina nubuat Alkitab (PBB), tuluy sapuk pikeun masrahkeun éta karajaan ka sato galak dina hukum Minggu.

Sakumaha Perang Dunya Kadua diwangun ku perang di darat jeung di laut, présidén panungtungan baris miboga hiji perang tiis, anu dilambangkeun ku perang darat di Panium anu ngakibatkeun perang laut di Actium. Dina hukum Minggu, perang tiis anu dimimitian nalika Trump ngagerakkeun para globalis dina taun 2015, robah jadi Perang Dunya Katilu sakumaha dilambangkeun ku perang darat jeung perang laut dina Perang Dunya Kadua. Dina ahir Perang Dunya Kadua, léngkah salajengna nyaéta globalisme Perserikatan Bangsa-Bangsa, sakumaha ogé kajadian dina ahir perang tiis jeung Reagan sarta Bush. Mimiti Amérika Sarikat réngsé dina hukum Minggu, tuluy “tatanan dunya anyar” Bush ngenalkeun karajaan katujuh, anu langsung sapuk pikeun masrahkeun kakawasaan maranéhna ka karajaan kadalapan.

Bush nu kahiji jeung Bush nu panungtung dihijikeun ku pangumuman ti nu kahiji ngeunaan “new world order” ka Kongrés dina 9/11 jeung Patriot Act taun 2001 ti nu panungtung. Duanana waymark éta ditempatkeun dina kontéks Islam anu ngabangkitkeun amarah bangsa-bangsa.

Urang baris neraskeun ieu hal-hal dina artikel salajengna.